

Postní posele

2019-XX. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.“

Jan 6, 37

Milí bratři, milé sestry,

stojíme na prahu postní doby. Budeme sledovat Ježíšův zápas s mocnostmi zla. Takto křesťané dobu postní vždycky vnímali. V Kristu máme silného a mocného zastávce, v jehož moci a síle se můžeme postavit všem silám a mocnostem, které nás chtějí od Boha oddělit a vzít nám radost ze života. Třeba těm silám, které nás přesvědčují, že je vlastně nepotřebujeme a vystačíme si sami. Že se obejdeme bez něho. A že vlastně ani on o nás nestojí, je od nás daleko a ponechává nás našemu osudu se vši jeho tíží.

A právě tady slyšíme to Kristovo pozvání. Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven. Kristus nás volá k sobě. Chce nás mít u sebe. Nabízí nám, že bude po našem boku i se všemi našimi zápasy a starostmi. Zve nás k setkání.

Vladimír Neuwirth, katolický teolog, publicista a překladatel z Opavy, napsal: „Každý, kdo se setká s Kristem, cítí potřebu zmlknout, naslouchat, všechno v sobě pro-

brat, přebudovat, rozvinout ve světle toho, s kým se setkal a který sám je světlem. Dnes je málo lidí – jak mezi progresisty, tak mezi tradicionalisty – kteří by se podobným způsobem setkali s Kristem. Málo mi pomůže, jsem-li široce obeznámen s velikými změnami,

které ve světě probíhají; málo mi pomůže, setkal-li se s Kristem můj otec, můj děd či praděd, nesetkal-li jsem se s Kristem já sám.“

Pojďme tedy za Ježíšem Kristem. Třeba ta cesta přimknutí se k němu bude mít podobu intenzivnějších modliteb někde o samotě a četby Písma. Možná bude mít formu tělesného odříkání. Možná se nám podaří oprostit se od techniky nebo

jiných zabíjáků drahocenného času. Možná zvolíme formu konkrétní pomoci druhému. V každém případě je to doba zvláštní. Tak ji využijme k prohloubení svého vztahu k našemu Pánu i našeho duchovního života.

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

březnové číslo je do značné míry soustředěno na reflexi počátku celosborové diskuse o směřování naší církve, olomouckého sboru, o případném druhém faráři. Mnohokrát se v církvi hovoří (a je to tak správně) o správě svěšeného majetku, o organizačních věcech, blíží se ekonomické samostatnosti. Neměli by ale zcela pravdu ti, kteří by se domnívali, že v tom všem zajištění praktického života sboru se například na staršovstvu nedostane na otázky věroučné či pastorační. V tom „našem“ nedělním rozhovoru zaznívaly opakovaně různorodě formulované otázky směřující k podstatě naší křesťanské/evangelické/olomoucké existence. Zatím nemáme jasné odpovědi. Vlastně o to v této fázi rozhovoru nešlo. Ale sešlo se nás přes třicet, zájem diskutovat, ptát se, nabízet varianty možných řešení projevíli mnozí. A pokračovalo se v rozhovoru u báječného guláše uvařeného bratrem Tošenovským i s dětmi, které do oběda zabavily obětavé mládežnice.

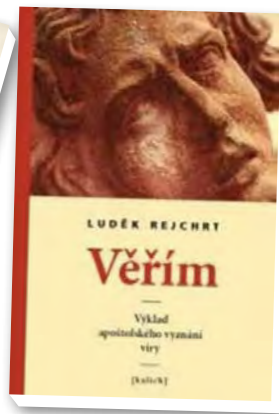
V souvislosti s farářským povoláním a jeho nároky jsem oslovila našeho bohoslovce Aleše Zapletala, zda by pro Posla nezodpověděl několik otázek, které nám mohou pomoci seznámit se s myšlením budoucího faráře před tím, než nastoupí na sbor. Souhlasil a své odpovědi stihl zaslat v šibeničním termínu, za což mu velmi děkuji. A o farářích do třetice: snad každý z nás má v paměti nějakou vý-

znamnou kazatelskou osobnost, která jeho víru formuje či formovala. S bratrem farářem Luděkem Rejchrtem jsem osobně nikdy neměla tu čest se setkat, přesto naši generaci jeho písně provázely dětstvím. Když nás

Adi přinesl před nedávnem z náboženská zprávu o jeho smrti, jako by se přede mnou otevřel zpěvník *Buď Tobě sláva* a s ním vzpomínky na dětskou víru, na biblické příběhy zpřítomňované písněmi, na nezapomenutelné Radovské ilustrace, na letní tábory, díky nimž jsem se většinu z nich naučila nazpaměť. A na gymnaziální četbu *Takové dlouhé cesty*, kdy jsem nejspíš poprvé v celistvosti pohlédla na dějiny církve. Neznali jsme se osobně, ale přesto je mi smutno. Zároveň si vděčně uvědomuji, jak je potřeba si vážit všech, kteří svůj život i profesi zasvětili tomu, který je i nás něžně, ale pevně vede za ruku.

„Mír na zemi daruj nám, nezřekni se nás! Ať Tvá láska drží s námi dnes a zítra zas. Jen Ty sám, Bože náš, jen Ty sám, Bože náš, lidský život v rukou máš, nezřekni se nás!“ (BTS 38)

Jana Vrajová

1. 3. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
3. 3. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	<i>Jan Lukáš</i>
	15.00	karneval dětí NŠ	
4. 3. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
5. 3. úterý	18.00	biblická hodina	
6. 3. středa	19.00	Sešlost u Solichů	
7. 3. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
8. 3. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
10. 3. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby v DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby v DD Hrubá Voda	
12. 3. úterý	18.00	biblická hodina	
15. 3. pátek	18.00	mládež	
17. 3. neděle	09.00	bohoslužby a Výroční sborové shromáždění	<i>Jan Lukáš</i>
19. 3. úterý	18.00	biblická hodina	
20. 3. středa	19.00	Sešlost u Lukášů	
21. 3. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
	13.45	Seniorklub	
22. 3. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
22.–24. 3.		celocírkevní porada mládeže	
24. 3. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
29. 3. pátek	18.00	mládež	
31. 3. neděle	09.00	bohoslužby	

• volejbal každou neděli v 18.00 hod.

Zpráva z únorové schůze staršovstva

Schůzi jsme zahájili pobožností tentokrát připravenou bratrem farářem Lukášem. Po zhodnocení uplynulého období a diskusí o zprávách br. faráře a pastorační pracovnice Noemi Batlové jsme se soustředili na přípravu sborové besedy po bohoslužbách 17. 2. (Blíží informace z ní viz na jiném místě tohoto čísla Posla.) Následovala příprava na Výroční sborové shromáždění (17. 3. 2019).

Staršovstvo dále vzalo s radostí na vědomí, že bude 19. 5. 2019 v našem sboru pokřtěn student KEA Daniel Štědroň. Křestní bohoslužby povede spirituál KEA bratr farář Wrana.

Rozpočet na příští rok – technická a stavební komise

Grant na ozvučení je připraven. Probíhá výběrové řízení na dodavatelskou firmu. Nová technika bude řešit ozvučení při bohoslužbách (mikrofony, zesilovač), ozvučení kapely a zpěváků a ozvučení dětí (např. při vánoční hře). Nové mixážní zařízení bude moci zůstat na místě původního, ale bude možné ho obsluhovat pomocí tabletu z kteréhokoli místa v kostele.

Grant na úpravu dolního sálu pro děti

Stavební–technická komise na svých setkáních dospěla k zásadnímu rozhodnutí. Abychom mohli využívat účelně všechny sály, je třeba přistoupit k rekonstrukci topení. Nyní je Velký sál stále těžko vytopitelný, proto se většina aktivit odehrává v malém sále.

Současné řešení topení je již v dnešní době nevyhovující. Stavební komise zvažuje dvě varianty: náhradu topení WAF teplovodním topením a kotlem nebo po-

řízením infrapanelů. Technologie topení infrapanely je však nová, nikdo s ní nemá v současné době zkušenosti. Vyhodnocují se obě varianty z hlediska investice i z hlediska provozu. Byl osloven dodavatel teplovodního topení, aby spočítal náklady. Současně hledáme reference topení infrapanely. Zvažujeme pořízení infrapanelu na vyzkoušení do míst u dveří, kde je největší únik tepla.

Inventární komise předložila soupis inventarizovaných věcí ke schválení.

English Camp

Z partnerského sboru byl zaslán seznam 11 lidí, kteří přijedou. Z nich 6 již v Olomouci bylo (Mark, Joan, Steeve, Jim, Linda, Becky), o ostatních nevíme ještě žádné podrobnější informace. Program se bude odvíjet od biblických příběhů, rozpracovaných pro jednotlivé skupiny. Pro skupinu seniorů jsou připravena vyprávění příběhů Američanů, budou překládány do češtiny.

Je dobré udržovat kontakty i s partnerským sborem v Ludwigshafenu, případně s Telfordem. Nové zprávy z těchto sborů udržují přátelství vzniklá dříve, i když se již pravidelně nenavštěvujeme, ale víme o sobě, víme, co se děje u nich, oni se zase zajímají, co se děje v našem sboru. Je dobré udržovat korespondenci, posílat fotografie.

Různé

- 8. 9. 2019 – je potvrzen termín od Výstaviště Flora Olomouc, že opět můžeme konat bohoslužby v Rozáriu.

- Na webu naší církve je k dispozici záznam Konference o strategickém plánu (ze dne 1. 2. 2019). Je možné se podívat i na slidy.
- Hospodaření – informace jsou k dispozici u br. pokladníka J. Vraje.
- Staršovstvo souhlasí s návrhem, že bude pravidelně trvalým příkazem přispívat

do Fondu klidného stáří pro faráře částkou 500 Kč měsíčně, tj. 6000 ročně.

Staršovstvo ukončilo svou schůzi modlitbou a písní 702 (*Mír na zemi daruj nám*) v 21:50.

Podle zápisu Adély Gabrielové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

Ve středu 20.3.2019 se konal v našem kostele další koncert abonentního cyklu KEA – Dobrý večer s hudbou.

Narozeniny v březnu

2. 3. Magdaléna Hebelková	16. 3. Gabriela Šťahelová
6. 3. Jana Coufalová	18. 3. Věra Gardavská
11. 3. Milan Žákových	21. 3. Daniela Kenningová
12. 3. Roman Gabriel	26. 3. Eva Kubická
12. 3. Věra Kubičková	27. 3. Marta Palatý
13. 3. Drahomíra Šimsová	27. 3. Pavlína Bláhová
15. 3. Vlastimil Žert	

Rozhovor se studentem teologie Alešem Zapletalem

V souvislosti se sborovou diskusí o směřování sboru, druhém faráři atd. jsem oslovila s několika otázkami našeho bohoslovce Aldu Zapletala. Děkuji za jeho otevřenost a věřím, že jeho odpovědi budou i pro vás zajímavé a podnětné.

Jana Vrajová

1. Jak vnímáš atmosféru mezi studenty teologie, co se týče jejich budoucí působnosti v církvi? Diskutujete o farářském povolání? Vnímáte jej jako poslání, službu Bohu?

Vidím určitý rozdíl mezi studenty prezenčního a dálkového studia (kde jsem i já). V mém ročníku (druhák Bc. studia) je pět studentů na dálkovém a podobný počet na prezenčním (přesně to teď nevím). Studenti na dálkovém jsou věkově starší, já jsem nejmladší. Všichni jsme tam více či méně rozhodnutí, že do farářské služby chceme. Chci tím říct, že když jde člověk studovat teologii takhle, kdy už pracuje a má rodinu, tak že asi musí mít hodně velkou motivaci, protože studium je náročné. Myslím, že v téhle situaci člověk prostě nejde studovat jen proto, že jej teologie zajímá. Na prezenčním studiu jsou studenti mladší, po střední škole, a u nich je zase pochopitelné, že svoje budoucí směřování více hledají, že je teologie zatím „jen“ zajímá (což ovšem vůbec není málo!). O jednom z nich nicméně vím, že chce jít do farářské služby.

K rozhovorům moc příležitostí nemáme, aspoň my dálkaři. Potkáme se jednou za měsíc na konzultaci a většinu času věnujeme výuce. Určitě by to však nebylo špatné, více se pobavit, jak to kdo vnímá.

2. Co je pro rozhodování, zda přemýšlet o povolání faráře, důležité?

Tuhle otázku asi můžu zodpovědět jenom za sebe, názory spolužáků moc neznám.

Řekl bych to takhle: na farářině musí být něco, co člověka zaujme. Může to být psaní a prezentování kázání, setkávání s lidmi při různých příležitostech, práce s dětmi nebo s mládeží atd. Prostě něco, proč si řekne: jo, tohle bych třeba chtěl dělat... Taký je důležité si uvědomovat, že sloužit jako farář je potřebné, že to dává smysl, že tím dobře využiji svůj život. Hodně záleží i na podpoře blízkých: rodiny, přátel, sboru a širší církve (já tuhle podporu mám úžasnou). A potom je třeba promýšlet tuhle možnost v modlitbě, v dialogu s Bohem a nějak vnímat jeho podporu. Vnímat, že Bůh s mým rozhodnutím souhlasí a že je na mé straně. Farář slouží Bohu a lidem, a tak přece nelze, aby tuhle službu konal v rozporu s tím, co chce Bůh.

3. Jak vidíš Ty sám budoucnost církve z té praktické stránky?

Dosah a důsledky změn, které církev čekají vzhledem k přechodu na samofinancování, si moc neumím představit. Je to každopádně velká výzva. Je a bude to hodně o aktivitě každého člena církve, o ochotě, o obětavosti, o zájmu o církev. Nic z toho

se nedá vynutit. Člověk si potřebuje uvědomit, že mu na církvi záleží, že chce, aby tu byla i nadále, a že je ochotný pro to něco dělat. Základem zůstává, že nás bude oslovovat zvěst evangelia, která probouzí víru a motivuje k jednání. A tohle nemáme jen ve svých rukou, to je Boží věc. Věřím, že „dál přece nejdeme sami“ – „pomoc nám přichází od Hospodina“ (Ž 121,2). K tomu bych chtěl dodat, že se na té budoucnosti církve chci podílet – je to „projekt“, který mi za to stojí.

4. Jak si představuješ pro své budoucí působení spolupráci s laiky? Má církev dostatečné mechanismy, jak podpořit zapojení laiků do činnosti sboru? V čem by měla být osobnost či autorita faráře nezastupitelná?

Sbor nemůže stát jen na faráři, to je jasné. Myslím, že budu vděčný za aktivitu každého člena sboru. Nejsem zrovna „manažerský typ“, a tak pro mě bude důležitá taky vlastní iniciativa farníků. Zároveň bych je rád postupně poznal natolik, abych jim mohl pomáhat hledat a rozpoznávat obdarování pro tu kterou činnost. A určitě budu potřebovat vnímat, že za mnou stojí, že se modlí za mě, za mou službu, za mou rodinu.

Pokud jde o nějaké mechanismy zapojování laiků do činnosti sboru, to si nejsem příliš jistý. Asi tomu budu lépe rozumět poz-

ději, až díky vlastní praxi. Domnívám se ovšem, že na straně faráře je třeba dát členům sboru prostor, nechtít všechno zastat sám, nepřipadat si v každém ohledu nezastupitelně. Na straně členů sboru je pak důležitá ochota a zájem se do činnosti sboru zapojit, přijít třeba i s vlastním nápadem. Nepřístupovat ke sboru takovým „konzumním“ způsobem, jako že člověk přijde, přijme, co se mu nabízí, a zase odejde. Církev není „poskytovatel služeb“ a my nejsme její „zákazníci“. Církev je společenství, které tvoří každý z nás.

U faráře je důležité jeho teologické vzdělání, díky kterému může poradit lidem při jejich duchovním hledání i ve sporných otázkách. Jako ještě důležitější pak vidím to, že se může lidem pastoračně věnovat, doprovázet je ve složitých situacích, které život někdy přináší. Laičtí členové sboru v tomhle ohledu taky určitě mohou spoustu dobrého vykonat, ale farář na to má (nebo by měl mít) více času, zatímco ostatní členové sboru jsou vytíženi svým vlastním zaměstnáním. V tomhle ohledu je zásadní, aby farář měl důvěru členů sboru, aby za ním mohli přijít, když je bude něco trápit. Vybudovat ji pochopitelně není vůbec snadné, dlouho to trvá a ne vždy se to podaří.

Alda Zapletal

● druhém faráři pro náš sbor

Při rozhovoru o budoucnosti našeho sboru vznikla ve staršovstvu myšlenka, že ve výhledovém rozsahu práce by náš sbor mohl mít dva faráře. Je to situace v řadě větších sborů naší církve, k nimž náš FS ČCE v Olomouci jistě patří. Rozhodnutí a následné zahájení procesu získání dalšího farářského místa je na staršovstvu. Vlastní proces trvá zhruba dva roky. Konkrétní osoba faráře je pak navržena staršovstvem a farář je volen sborovým shromážděním. To většina z nás dobře zná.

Staršovstvo vidí potřebu souznění sborového společenství pro přijetí nebo odmítnutí zvažovaného rozhodnutí. Proto bylo při pravidelné únorové schůzi staršovstva usneseno předložit myšlenku výhledového vytvoření druhého farářského místa v Olomouci celému sboru k zamyšlení a rozhovoru. Diskusi jsme zahájili při sborové besedě v neděli dne 17. února 2019 po bohoslužbách. Byl to skutečně jen začátek nutně obsáhlejší diskuse, která bude v dalším období pokračovat. Hned v začátku vyplynulo, že rozhovor a přemýšlení musí zahrnovat širší souvislosti současné a výhledové situace našeho sborového společenství. Dotkne se to nás všech, kteří ho vytváříme, s výzvou k většímu zapojení jednotlivců a rodin do sborové práce, která není ani samozřejmá ani jednoduchá. Ve výhledu bude situace náročná i na finanční pokrytí. Jde nejen o potřeby provozu sboru a údržby budov, ale také o vzrůstající požadavky personálního fondu ke krytí mezd kazatelů a dalších zaměstnanců církve.

Z diskuse zatím vyznívá názor, že současný rozsah práce a potřeb sboru v principu nevyžaduje víc, než působnost faráře

a pastorační pracovnice, jejichž činnosti jsou nároky sboru v podstatě dobře pokryty. Horší už je to s řadou úkolů, vykrývaných dobrovolně členy sboru, kde ubývá sil nebo klesá spolehlivost a bude nutné najít řešení, ať už jde o potřebu kostelnických prací, pokladních služeb, servisu křesťanské služby, zapojení výpomocných kazatelů, péči o vnější působení sboru apod. Přitom jsme si vědomi toho, jak je dnešní generace pracovně a časově vytížena a vážíme si toho, že si řada členů dokáže pro sbor najít čas, občas i v průběhu týdne. Diskuse pak vede k ozřejmení, ocenění a vyjádření priorit a rozsahu farářské práce, zejména pro nedělní bohoslužby, setkávání sborových uskupení a pastorační působení.

Do výhledu pak musíme zahrnout příležitosti a předpoklady rozšíření vnitřních a vnějších aktivit sboru (zvýšení atraktivnosti setkávání skupin ve sboru, bohoslužby zaměřené na veřejnost s účinným řešením pozvání, širší pastorační působení, možnost výuky náboženství a přednáškového působení ve školách, zahraniční partnerství, sociální práce, větší aktivita v ekuméně, přednášková, případně koncertní činnost i pro veřejnost, misijní práce mezi studenty, bližší spolupráce s KEA apod.). Sem patří také otázky vývoje sousedních sborů, pokud nedosáhnou na možnost mít vlastního faráře (v blízké budoucnosti zejména Šternberk). V tomto ohledu je potřebné vidět, že Olomouc je přirozené a dopravně dobře dostupné centrum, které bude při poklesu počtu sborů v církvi zřejmě zajišťovat kazatelské služby a součinnost i pro širší okolí a ve spolupráci s ním. Tady je asi organizačně účelnější řešení z centra

Ze zahajovací rozpravy 17. února 2019

než decentralizovaně s finanční podporou sborů mimo centrum. To jsou jen některé postřehy, které vedou k myšlence vytvoření druhého farářského místa. Dva kazatelé v mnoha situacích už v Olomouci řadu let byli. Vzpomeňme jen na dřívější vikářská místa, když v Olomouci bylo sídlo seniora MS seniorátu.

Myšlenka druhého faráře vede k vytvoření představy a přípravy pro budoucnost. Vytvoření druhé farářské pozice ještě neznamená, že musí být rychle obsazena. Zatím se zdaleka nejedná o konkrétní osobu, ale o posouzení možností a předpokladů rozvoje práce a působení sboru včetně našich schopností, a to i ekonomických. Víme, že v roce 2019 je nutné, v rámci postupující odluky církve od státu, uhradit příspěvek do personálního fondu za místo faráře 129 000 Kč a za místo pastorační pracovnice 109 650 Kč, což již v roce 2020 vzroste na 150 a 127 tis. Kč. Nároky porostou i v dalších letech. Druhý farář bude také potřebovat bydlet. Pochopitelně je to spojeno s úvahou, zda mít v případě druhého faráře také pastorační pracovníci na plný nebo částečný úvazek a zda by druhý farář mohl nebo měl část této práce převzít. To vše nás vede k tomu, že rozhodnutí je nutno pečlivě zvážit s účastí celého sboru. Jako křesťané však věříme, že starost o budoucnost sboru by neměla ustrnout na finančních záležitostech, a že se neobejde bez našich modliteb a vzájemné důvěry. Při našem rozhodování a přemýšlení chceme prosit o Boží vedení a požehnání a ve víře podřizovat naše cesty pochopení Boží vůle, kterou pro svůj život i budoucnost sboru pokládáme za rozhodující.

Pozvali jsme členy sboru, abychom nad myšlenkou druhého faráře především pohovořili o budoucnosti sboru, abychom pohovořili o všem, co všechno je třeba dělat nyní i dobře, kdy církve nebudou podporovány státem. Zde je něco z toho, o čem jsme mluvili. Rozhovory budou samozřejmě pokračovat:

Hlavním smyslem existence sboru je **duchovní činnost, kázání slova Božího a jeho zprostředkování pro různá sborová seskupení** (děti, mládež, senioři, střední generace). Také nemůžeme pominout otevření sboru navenek a misii (např. Kurzy Alfa, domovy duchodců, vězení).

Za tuto oblast je zodpovědný především **farář**. Kromě faráře máme ale i **dvě ordinované výpomocné kazatelky a jednoho ordinovaného výpomocného kazatele. Z nich jedna je zároveň placenou pastorační pracovnicí**, a také plní funkci seniorátní kurátorky. Prakticky ve všech skupinách je rovněž neocenitelná práce **laiků** (učitelé NŠ atd.).

Vedle toho je třeba zajistit **provoz sboru, hospodaření, účetnictví, služby, úklid, hudbu apod.** Tady je třeba povzbudit **všechny členy sboru**, aby si uvědomili, co pro ně sbor znamená, a že by mělo být jejich povinností, aby se podle svých obdarování a možností také těchto úkolů ujali. Je také čas střídání stráží. Jaksi jsme např. stále pokládali za samozřejmé, že bratr Jožka Vraj otvírá a zavírá kostel, vybírá salár, zajišťuje tisk, pomáhá, kde se dá, ale měli by si to zkusit i další a o půlhodinku si přivstat a leccos z toho převzít.

Souhrn činností ve sboru naší velikosti a jejich **zabezpečení personálně i finančně** vyžaduje, aby se do diskuse zapojil celý sbor,

neboť **případné závažné změny** nemůže rozhodnout samotné staršovstvo. Budeme-li do budoucna uvažovat o druhém faráři při zachování pozice pastorační pracovnice, či při zřízení tradičního místa kostelníka, musíme mimo faktu samotného zvážit i finanční

pokrytí. V roce 2031 skončí veškerá podpora církví státem, a proto se **uvažované personální změny** neobejdou ani bez naší zvýšené obětavosti.

Iva Marková a Jan Matějka

Rozhovory budou formou ohlášených sborových besed pokračovat. Rádi vás přivítáme, uslyšíme a přijmeme vaše názory, návrhy a doporučení, které můžete staršovstvu vyjádřit také písemnou formou nebo sděleními na elektronické adrese sboru.

Informace ke strategickému plánu ČCE

Jako církev se ocitáme na jakési pomyslné křižovatce. Od roku 2031 nebude naše církev přijímat žádné prostředky od státu a financování církve bude plně na nás. Jistě jsme už řadu let tušili, že tahle situace může nastat a pravděpodobně nastane, ale teprve nyní se ten čas opravdu přiblížil.

Celá řada sborů zápasí s nedostatkem financí. PF je pro ně velkým břemenem a rok od roku roste. Letošní výše odvodu činí 117 100 Kč, pro rok příští to bude 126 700 Kč. No a až nastane samofinancování, bude se výše ročního odvodu pohybovat někde kolem 300 000 Kč za jedno farářské místo. Dlužno říci, že farářské platy jsou stále pod celostátním průměrem a i když postupně rostou, zdaleka ne tak výrazně jako v ostatních profesích. Počítá se s tím, že v budoucnu mají mít faráři plat 1,3 celostátního průměru. Jen tři sbory seniorátu deklarovaly, že budou schopny uživit faráře. Olomouc je jedním z nich. Pramení z toho mnoho obav o budoucnost našich sborů. No a ptáme se tedy: kolik farářů vlastně potřebujeme, kolik na ně bude potřeba peněz, ale také kolik potřebujeme ve sborech aktivních laiků.

S tím vším souvisí skutečnost, že vznikla strategická komise, která pro horizont příštích 12 let vytvořila tzv. „strategický plán“, letošní synod bude jeho definitivní podobou

schvalovat. Před tímto průlomovým jednáním připravila strategická komise církvě, složená z farářů a laiků, konferenci o tomto strategickém plánu. Proběhla dne 1. února. Visí na stránkách naší církve a můžete si ji přečíst. Je důležité, abychom jako řadoví členové církve o tom věděli, protože se nás to týká.

Strategický plán obsahuje 8 bodů, které zahrnují zcela konkrétní vize, cíle a prostředky, jak se pokoušet jich dosahovat. Nebudu je všechny uvádět, pokud si najdete a přehrajete jednání té konference, najdete tam vyčerpávající informace. Zmíním ale tady dva shrnující okruhy:

1. Když jsme nedávno mluvili o strategickém plánu při jednání členů staršovstev našeho okrsku, v některých lidech už jen ten pojem sám znamenal nervozitu a znechucení. Co to tam ti nahore zase upekli? Mnoho lidí se domnívá, že jde v první řadě zase jen o věčnou otázku peněz a o plány na restrukturalizaci sborů, za čímž mnozí slyší „zrušení“.

Tady je třeba říci, že restrukturalizace církve je jen jeden z oněch osmi bodů. Pochopitelně k tomu vede prostá matematika. Tolik a tolik bude v budoucnu stát farářské místo a tak si spočítáme, jestli to zvládneme. Pokud

ne, pak se nabízí jiné možnosti: vytvoření dvou či vícesboří, kazatelská stanice nebo dlouhodobá administrace. Z praktického hlediska ale tato třetí varianta nebude tolik preferovaná.

2. Mnohem důležitějším bodem je ale okruh otázek, které předchází tomu prvnímu: Jak naše sbory žijí, jak pracujeme, ať už faráři nebo laici, jaké poselství a signály vysíláme ven do našeho okolí, co vůbec lidem nabízíme, jsme schopni se pokoušet o misii (zaznělo tam, že nebudeme-li klást důraz na misii a dělat ji, pak nebudeme vůbec). Mluvíme srozumitelnou řečí dnešních lidí, nepodléháme příliš vlastní historické nostalgii? Nejsme příliš uzavřeni do sebe? Ale taky otázka – jak efektivně pracujeme na všech úrovních, počínaje UCK, přes sen. výbory a farní sbory? K těmto otázkám předkládá strategický plán vize, cíle a prostředky. Tak třeba – více pracovat pastoračně nejen

ve sborech, ale i s faráři, s jejich rodinami. Farářské povolání netáhne, mnoho farářů z církevní služby v posledních třech letech odešlo; je nutno hledat mezi mládeží adepty pro studium teologie. Na straně druhé přibývají laici, kteří se chtějí stát laickými kazateli. Je třeba s nimi duchovně pracovat. Nabízet programy duchovní obnovy. Téma misie zařadit do vikariátní práce budoucích farářů. Sborům nabízet konkrétní podoby rozvojového plánu v návaznosti na typ sboru a prostředí, v němž žije. Jeden z vyčtených dílčích cílů je příprava pilotního projektu založení nového sboru. Je toho mnohem více, ale času teď mnoho nemáme.

3. Základnou, na které stojíme a tím nejněžším je Kristovo evangelium. To chceme předávat a šířit. Jak, to je věc druhá.

Jan Lukáš

Moudrost mi, Pane dávej

Luděk Rejchrt

1. Mou-drost mi, Pa-ne, dá - vej, a - bych po tvé ce - stě cho-dil.
 Mou-drost mi, Pa-ne, dá - vej, ať ve tmě ne-blou - dím.
 Moudrost mi dá - vej, sám ji ne-mám, mou-drost mi dá - vej, ať tě hle - dám.
 Mou-drost mi, Pa-ne dá - vej, ať ve tmě ne-blou - dím.

Kam s nefunkční zářivkou?

Řada z nás musela v poslední době doma řešit, co s úspornou zářivkou, která po letech přestala svítit. Vysloužilé lineární či úsporné zářivky a výbojky totiž nepatří do popelnice na směsný odpad, kde z nich při rozbití mohou unikát nebezpečné látky.

V minulosti to bylo snadné, klasická wolframová žárovka se prostě vyhodila do popelnice na komunální odpad a z obchodu se přinesla nová. Od září 2012 se ale klasické wolframové žárovky přestaly v Evropské unii prodávat, a tak v posledních letech postupně přecházíme na ekonomicky a ekologicky šetrnější světelné zdroje. Podle místnosti a svých preferencí volíme kompaktní a lineární zářivky či LED žárovky. Vybíráme různou intenzitu a charakter světla - výběr moderních světelných zdrojů je opravdu pestrý. Má to ale jeden háček: pokud taková úsporka dosvítí, nesmí skončit v běžném koši a nepatří ani do tříděného skla.

Důvodem je jedovatá rtuť, kterou zářivky (trubicové i kompaktní úsporné) v malém množství obsahují. Při špatném či neodborném zacházení a ve vyšších koncentracích

může rtuť ohrozit lidské zdraví a životní prostředí. Nejjednodušší je vzít starou zářivku a odevzdat ji v obchodě při nákupu té nové.

Další možnost, jak správně naložit s nefunkční zářivkou, je odevzdat ji také v dolním sále evangelického kostela, kde se nachází malá sběrná nádoba. Zpětný odběr zářivek pro Olomouc zajišťuje kolektivní systém EKOLAMP, který nejen přispívá na náklady provozu sběrného místa, ale navíc plně hradí veškeré náklady na přepravu a recyklaci. Díky EKOLAMPu ušetříme z obecního rozpočtu část prostředků, které bychom jinak museli použít na ekologickou likvidaci nebezpečného odpadu.

Menší nepohodlí spojené se správnou likvidací úsporné zářivky nám vynahradí až o 80 % nižší spotřeba elektrické energie a vědomí, že společně přispíváme k ochraně životního prostředí okolo nás.

Více se o nakládání s nefunkčními světelnými zdroji a o dalších aktivitách společnosti EKOLAMP dočtete na www.ekolamp.cz.

Bohdan Gallat

ZEMŘEL EVANGELICKÝ FARÁŘ LUDĚK REJCHRT 1939-2019

„Někdo mě vede za ruku, proto se nechci bát. To je ten, který o mně ví, můj dobrý Pán Bůh laskavý, který mě má tak rád.“

Ve věku 80 let zemřel evangelický farář, spisovatel, autor mnoha písní a divadelních her bratr Luděk Rejchrt. Během své dlouholeté duchovenské služby působil ve sborech ČCE v Křížlicích a v Praze 4 - Braníku. Širší církevní veřejnosti byl Luděk Rejchrt známý také jako autor mnoha písní, knih a vánočních dětských divadel.

Luděk Rejchrt pochází spolu se svými bratry, farářem Milošem (*1946) a básníkem a výtvarníkem Pavlem (*1942), z rodiny kazatele Jednoty českobratrské (současné Církve bratrské) Ludvíka Rejchrt a stejně jako jeho bratři se v dospělosti připojil k ČCE.

Na obrázku jsou obálky tří knih dětských křesťanských písní Lud'ka Rejchrt.

Písně z těchto zpěvníků provázejí naše děti už mnoho let a stále. Děkujeme!

Noemi Batlová

*Luděk Rejchrt
Foto: Simona Ester Brandejsová*

Srdečně vás zveme na vděčnou vzpomínku na bratra faráře

Lud'ka Rejchrt

v kostele ČCE Praha 4 – Braník

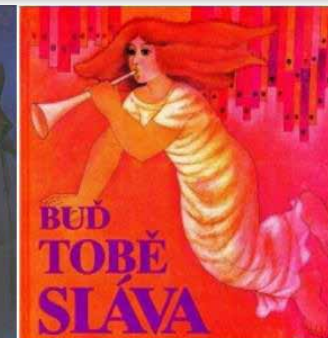
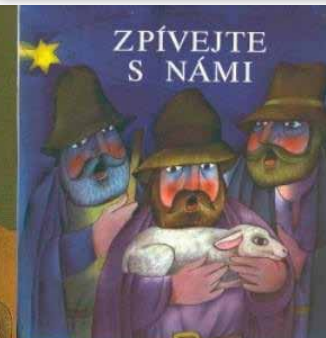
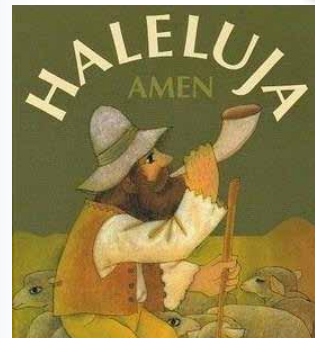
sobota 30. března od 14,00

Během děkovného odpoledne vznikne i „Pamětní kniha“. Pokud jste ochotni se podílet o své vyprávění, rádi je přijmeme e-mailem (branik@evangnet.cz). Právě tak fotografie, ať již elektronicky, či originálně, které si budeme moci na místě ofoťit.

MHD Přistaviště (tramvaj, bus); parkování osobních aut je možné, ale složitější.

Každý je zván a vítán!

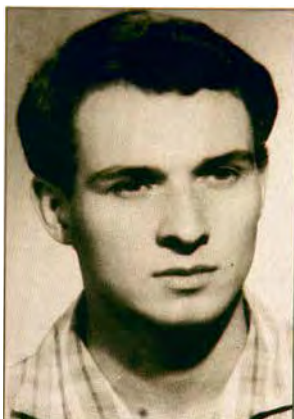

Před 50 lety pohřbíval Jana Palacha Jakub S. Trojan. Vzpomínáme i na oběť Jana Zajíce

„Normálně bývá sebevražda chápána jako akt zoufalství, Palachův čin jsem ale považoval za akt sebeobětování, byl to mimořádný čin s mimořádnou výzvou,“ líčí teolog Jakub S. Trojan, který 25. ledna 1969 coby evangelický farář kázal nad hrobem Jana Palacha. „Ten akt sebeoběti mě provázel celý život, když on se odvážil takového činu sebeodevzdání, tak proč já bych neměl riskovat,“ říká jeden z prvních signatářů Charty 77, který letos oslaví 92. narozeniny.

Měsíc po pohřbu Jana Palacha vzplála 25. února 1969 na Václavském náměstí v Praze

Jan Palach, foto Wikimedia Commons

(v průchodu domu č. 39 poblíž kin Letka a Čas) pochodeň č. 2, jak sám sebe nazval student Jan Zajíc. K protestu se odhodlal po Palachově vzoru, symbolicky v den 21. výročí komunistického puče v únoru 1948. Jan Zajíc se po sebeupálení Jana Palacha zúčastnil protestní hladovky před Národním muzeem, kterou ukončil až zásah policie. Zklamán pokračující normalizací, ale i tím, že Palachův protest nevyvolal ve společnosti žádnou dlouhodobější reakci, se rozhodl Palacha následovat.

Na oběť Jana Zajíce vzpomněl opavský sbor ČCE v neděli 24. února od 17 hodin nejprve bohoslužbou, poté následnou besedou.

iv

Jan Zajíc, autor portrétu: Luděk Kovář, Wikimedia Commons

JANU PALACHOVI

To ticho řve ze mě.
Praha teď skutečně dotýká se hvězd.
Svou bolestí, co zatíná ruku v pěst.
Ticho rve uši.
Všichni to vědí a mlčí!
Ústa jim zacpal strach ze života i smrti.
Je leden 69. I láska bolí.
Proto pláču...

Jan Zajíc

VŘES

Motto: 1 Mojžíšova 1. kap. verš 12

Uprostřed krajiny je kopec nízký
ani moc do dálky, ani na šíř
dokola kolem jsou hanácké vřsky
paměť to nazývá Velký Kosíř

Sladce je žít a rozdávat štěstí
na širé Hané, kde rovina dlouhá
dobývá chléb svou mozolnatou pěstí
pomáhá i tato, nevysoká hora

Znamením kraje je úrodná zem
rodící úrodu i dvakrát do roka

rostlinka prostá, málo vysoká
je bodrým lidem hezkým odkazem

Roste jak den probuzený ze sna
má ráda nízký nevysoký les
jmenuje se prostě fialový vřes
a na omak je křehká, drsná

V bohatém kraji je malý les
na jeho kraji hrušky zrají
v tom lese roste nepatrný vřes
pod názvem Erika lidé ho znají

Pavel Janošik st.

Informace / aktuality

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB

2019

Program ze Slovinska

Srdečně zveme k ekumenickému setkání, které se bude konat

dne 7. 3. 2019 v 18⁰⁰ h

ve FS ČCE, U Horní brány 4
STERNBERK

Téma: „Pojďte, vše je připraveno“

Sbírka je určena na vzdělávání sociálně vyloučených žen a dětí ve Slovinsku

Akce KEA v březnu 2019

6. března 2019, 18.00 hod.,
Vlastivědné muzeum, sál Vaclava III.

Absolventský koncert KEA

Účinkují:
Václav Híkl – kytara
Vít Andryšek – tuba

19. března 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Absolventský koncert KEA

Účinkují:
Zuzana Jeřábková – zpěv

20. března 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Kontrabasový recitál Barbory Kovářové

Účinkují:
Barbora Kovářová – kontrabas
Jitka Křivánková – klavír

26. března 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Interní koncert KEA

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

27. března 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Koncert třídy Ivana Choupenitche

Účinkují:
studenti pěveckého oddělení a pedagogové KEA

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2019-XX. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Rysavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 2. 2019

Vyšlo: 3. 3. 2019

Uzávěrka příštího čísla: 15. 3. 2019

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz